

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1498 van 30 augustus 2016
in de zaak 1011/0775/SA/2/0732

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Cies GEYSEN
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 18
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen :*

1. de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Barteld SCHUTYSER
kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 106

en

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

2. de **stad GEEL**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester
en schepenen

3. het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad GEEL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

4. de **gemeente KASTERLEE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

5. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente KASTERLEE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

6. de **gemeente WESTERLO**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

7. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente WESTERLO**

vertegenwoordigd door:
de heer Roger VRINDTS

8. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente OLEN**

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 april 2011 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO van 25 februari 2011, waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van de Kempense Noord-Zuidverbinding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op verschillende percelen onder meer gelegen in de gemeente ■■■ met kadastrale omschrijving ■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad verwerpt met een arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 14 februari 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie LAUWERS die *loco* advocaat Cies GYSEN verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Paul AERTS die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Ive VAN GIEL die *loco* advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partijen en de heer Roger VRINDTS, schepen, die verschijnt voor de zesde en de zevende tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De achtste tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 10 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 geoordeeld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad GEEL en de stad GEEL, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, verzoeken met een aangetekende brief van 26 mei 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 geoordeeld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

3.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KASTERLEE en de gemeente KASTERLEE, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, verzoeken met een aangetekende brief van 26 mei 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 geoordeeld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

4.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente WESTERLO en de gemeente WESTERLO, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, verzoeken met een aangetekende brief van 26 mei 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 geoordeeld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

5.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente OLEN verzoekt met een aangetekende brief van 26 mei 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 geoordeeld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 20 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer ■■■■■, afdelingshoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding”*.

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de prioritaire ‘missing-links’ in het Vlaamse wegennet.

De aanvraag omvat 3 onderscheiden deelprojecten:

- Het deelproject Geel-West
- Het deelproject Geel-Kasterlee
- Het deelproject Minder Hinder Kruispunten

Elk van deze deelprojecten voorziet in verschillende werkzaamheden zodat er een goede verbinding kan gerealiseerd worden tussen de E313 en de E34. Deze verbinding is van groot belang voor de economische ontsluiting van de Kempen. De bestaande wegverbinding N19 kan momenteel geen vlotte en veilige verbinding verzekeren. De leefbaarheid en de veiligheid van de dorpskernen van Geel – Ten Aard en Kasterlee aan deze verbinding staan onder grote druk door het toenemende verkeer. De geplande werken zullen plaatsvinden op het grondgebied van de gemeente Westerlo, de stad Geel, de gemeente Kasterlee, de gemeente Laakdal en de gemeente Olen.

2.

De eerste verzoekende partij is een handelsonderneming, gespecialiseerd in industrieel onderhoud en machinebouw, die gevestigd is te Westerlo aan de ■■■■■, gelegen langsheen de N19, vlak bij de afrit van de autosnelweg en de toegang tot de industrieterreinen van Geel en Westerlo. De tweede verzoekende partij is eigenaar van de gronden waarop de eerste verzoekende partij gevestigd is en tevens aandeelhouder en bestuurder van de eerste

verzoekende partij aan wie een recht van opstal werd verleend. Ingevolge het recht van opstal is de eerste verzoekende partij de eigenaar van de opgerichte gebouwen. De locatie is, volgens de verzoekende partijen, vanuit commercieel oogpunt gekozen en de voorkant van het gebouw is volgens de eerste verzoekende partij dan ook het commerciële uithangbord van de firma.

De percelen van de verzoekende partijen situeren zich binnen het **deelproject Geel-West**, dat in de bestreden beslissing als volgt wordt omschreven:

“ ...

Zowel het aansluitingscomplex met de E313 als de bestaande N19 tussen de afrit E313 Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de E313 volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de E313. Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de ‘fly-over’ en de noordelijke rotonde.

...”

De vestiging van de verzoekende partijen is gelegen in de onmiddellijke buurt van de geplande zuidelijke rotonde.

Deze zuidelijke rotonde zou een impact hebben op de verdere uitbreidingsplannen van de eerste verzoekende partij. De verzoekende partijen stellen verder dat de parking vooraan volledig zal onteigend worden en dat de hoofdtoegang tot het bedrijf dreigt te worden afgesloten ingevolge de bestreden beslissing. De rotonde komt volgens de eerste verzoekende partij op een hoogte van 7 meter boven het maaiveld te liggen waardoor de voorkant, zijnde het commerciële uithangbord, haar aantrekking verliest. Door de bestreden beslissing zou verder een deel van de terreinen langs de westelijke zijde, waarop de aanleg van een extra parking was voorzien met oog op het uitbreiden van de onderneming, onteigend worden. De eerste verzoekende partij meent dus in de toekomst niet meer te kunnen uitbreiden.

De verwerende partij stelt op de openbare zitting van 26 juli 2011 dat de geplande onteigeningen aan de westelijke zijde niet meer zullen plaatsvinden ingevolge het nieuwe gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de Vlaamse Regering van 24 juni 2011, bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 juli 2011.

Het deelproject **Geel-West** is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in buffergebied, woongebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en dienstverleningsgebied.

Het deelproject **Geel-West** is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, ‘Moleneinde-Kapel-Houdt’, meer bijzonder in een zone voor openbaar domein. Het deelproject Geel-West is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het deelproject **Geel-West** was eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan”, dat definitief werd vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan evenwel vernietigd bij arrest van 4 april 2011 met nummer 212.394.

De Vlaamse Regering heeft op 24 juni 2011 het nieuw gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “*Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West*” definitief vastgesteld. De verzoekende partijen hebben tegen dit nieuwe GRUP op 16 september 2011 een vernietigingsberoep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State heeft dit beroep verworpen met een arrest van 3 december 2013 met nummer 225.678.

3.

3.1

In het **deelproject Geel-Kasterlee** worden volgens de bestreden beslissing volgende werken voorzien:

“
...

Tussen Geel en Kasterlee wordt, parallel aan de bestaande N19, een nieuwe weg, de N19g, voorzien teneinde het doorgaand verkeer uit de kernen van Kasterlee en Geel-Ten Aard te weren. Er wordt 2x1 rijweg aangelegd die erop voorzien is om later uitgebreid te worden naar een 2x2 rijweg. Voor de gedeeltelijke afschaffingen en wijzigingen van kruisende buurt- en voetwegen werd een aanvraag ingediend bij de Deputatie van de provincie Antwerpen. Tijdens het openbaar onderzoek voor deze aanvragen werden geen bezwaarschriften ingediend.

...”

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’ en volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, natuurgebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied met als overdruk een reservatiezone voor de aanleg van een ‘hoofdverkeersweg’, zijnde de omleidingsweg van de N19.

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het deelproject **Geel-Kasterlee** is gesitueerd in de nabijheid van het Vogelrichtlijngebied ‘De Zegge’ en in de nabijheid van het Habitatrichtlijngebied ‘Valleigebied van de Kleine Nete met aangrenzende brongebieden, moerassen en heide’.

3.2

In het **deelproject Minder Hinder Kruispunten** worden op 11 plaatsen de bestaande kruispunten aangepast teneinde de hinder ingevolge het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding tot een minimum te beperken.

Het deelproject **Minder Hinder Kruispunten** is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, agrarisch gebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, parkgebied, bufferzone, bosgebied, industriegebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Het kruispunt 8 en een deel van kruispunt 9 zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, ‘Moleneinde-Kapel-Houdt’, meer bijzonder in een zone voor openbaar domein. Het andere deel van kruispunt 9 is gelegen binnen

de grenzen van het op 1 maart 1995 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Dorpskom', eveneens in een zone voor openbaar domein.

Het deelproject **Minder Hinder Kruispunten** is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

4.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo brengt op 22 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kasterlee brengt op 25 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Olen brengt op 28 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel brengt op 15 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal brengt op 30 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 23 augustus 2010 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer brengt op 25 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 6 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Leefmilieu, dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen brengt op 15 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed Antwerpen brengt op 17 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit en stelt een aantal flankerende en milderende maatregelen voorop.

Het departement Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit, dienst Mobiliteit van de provincie Antwerpen brengt op 10 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Er werden twee milieueffectenrapporten opgesteld, één voor het deelproject Geel-West en één voor het deelproject Geel-Kasterlee. In beide milieueffectenrapporten werden milderende maatregelen voorgesteld. Voor het deelproject Minder Hinder Kruispunten was er geen milieueffectenrapportage vereist.

5.

Op 25 februari 2011 beslist de verwerende partij, na vermelding van alle adviezen en na bespreking van alle ingediende bezwaren, de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden in verband met het deelproject Geel-West:

“ ...

Beschrijving van de aanvraag

De Kempense Noord-Zuid verbinding vormt één van de missing links in het Vlaamse wegennet.

De bestaande wegverbinding, de N19, kan momenteel geen vlotte en veilige verbinding verzekeren. De leefbaarheid en de veiligheid van de kernen van Geel-Ten Aard en Kasterlee staan onder druk van het toenemend verkeer, voornamelijk zwaar vrachtverkeer.

...

Deelproject Geel-West

Zowel het aansluitingscomplex met de E313 als de bestaande N19 tussen de afrit E313 Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de E313 volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de E313. Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de ‘fly-over’ en de noordelijk rotonde.

Concreet worden de volgende werken voorzien:

- *Het afbreken van constructies die noodzakelijk zijn om het infrastructuurproject te kunnen realiseren;*
- *Het aanleggen of wijzigen van wegen;*
- *Het aanleggen van fietspaden;*
- *Het aanleggen van een carpoolparking (100 wagens, 10 vrachtwagens);*
- *Het aanleggen van twee rotondes;*
- *Het aanleggen van een buffer- en infiltratiebekken in de noordelijke rotonde*
- *Het bouwen van een brug over de E313 (K01);*
- *Het bouwen van een fly-over (K02);*
- *Het bouwen van een tuikabelbrug over het Albertkanaal (K03);*
- *Het bouwen van fietstunnels;*
- *Het bouwen van een gecombineerde fietsenstalling/bushalte;*
- *Oeverbescherming Albertkanaal t.h.v. de nieuwe brugpeilers ter voorbereiding op de lokale verbreding van het Albertkanaal;*
- *Het aanleggen van een afwateringssysteem van open grachten en collectoren;*
- *Het gedeeltelijk ontbossen van bestaande boscomplexen en bosnippers conform het bosdecreet van 13 juni 1990;*
- *Het vellen van hoogstammige bomen alleenstaand, in groeps- of lijnverband - Het uitvoeren van reliëfwijzigingen;*
- *Het inrichten en gebruiken van werfzones voor tijdelijke stapeling van grond en/of werf- materiaal.*

...

Situering

Deelproject Geel-West

Volgens het gewestplan Herentals-Mol, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978, is het deelproject Geel-West gelegen in buffergebied, woongebied, industriegebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en dienstverleningsgebied.

Een deel van de werken situeert zich binnen de grenzen van het BPA 'Moleneinde-Kapel-Houdt', goedgekeurd op 10 maart 1995. Volgens dit BPA worden de werken uitgevoerd in de zone voor openbaar domein.

De werken zijn tevens gesitueerd binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Op- en afrittencomplex A13/E313 - N19 te Geel-West', definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 24 april 2009. Volgens dit ruimtelijk uitvoeringsplan is de aanvraag voor het overgrote deel gelegen in gebied voor wegeninfrastructuur en voor een beperkt deel in gebied voor waterweginfrastructuur, gebied voor ongelijkvloerse verkeers- en vervoersinfrastructuur, gebied voor overstap en gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen.

De kwestieuze gronden zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

De aanvraag is niet gesitueerd in een Vogelrichtlijngebied of Habitatrichtlijngebied. De aanvraag is niet gelegen in VEN-gebied.

Beoordeling van de aanvraag

Deelproject Geel-West

Bij het deelproject Geel-West zijn de bestemmingen van het gewestplan en het BPA 'Moleneinde-Kapel-Houdt' bijna volledig vervangen door deze van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West'. Enkel de nieuwe verbinding van Edelbeton naar Hezeschrans is gelegen binnen de gewestplanbestemming agrarisch gebied.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Deelproject Geel-west

Het gaat om een sterk versnipperd gebied. Het oorspronkelijk landschap wordt immers doorsneden door verscheidene infrastructuren, nl. de E313, het Albertkanaal, hoogspanningslijnen, ... alsook door verscheidene grootschalige functies, nl. bedrijventerreinen, KMO-linten, ... Het landschap is hier dus verstedelijkt en industrieel. Het achterliggende gebied is landelijk.

Door op de bestaande N19 het aantal rijstroken op te trekken van een 2x1-profiel naar een 2x2-profiel wordt een verbetering van de verkeersdoorstroming en de verkeersveiligheid gerealiseerd. Het hoger aantal rijstroken betekent ook een verbetering van de aansluiting van de bedrijventerreinen op de N19 en de E313. Ook de vermindering van het aantal kruispunten en het weglaten van een aantal privé-aansluitingen op de N19 zorgen voor een betere verkeersdoorstroming.

Door de heraanleg van het op- en afrittencomplex zullen de files op de E313 ter hoogte van de op- en afrit verminderen en zal de verkeersafwikkeling verbeteren.

Ingevolge de werken verhoogt tevens de leefbaarheid en de verkeersveiligheid in de kern van Kasterlee en Geel Ten-Aard.

Het merendeel van de kunstwerken, o.m. de noordelijke en zuidelijke rotonde en de brug over het Albertkanaal, zijn gelegen buiten het tracé van de huidige weg en kunnen dus gebouwd worden terwijl de bestaande weg in gebruik blijft. Er moeten dus geen bestaande ontsluitingen op de weg langdurig afgesloten worden en de verkeershinder zal beperkt blijven.

De verschillende verkeersfuncties worden optimaal gescheiden zodat de verkeersveiligheid maximaal wordt gewaarborgd.

Tevens wordt het lokaal verkeer maximaal gescheiden van het doorgaand verkeer zodat de hinder voor de lokale ontsluitingen tot een minimum wordt beperkt.

Tijdens de uitvoering van de werken maakt het werfverkeer maximaal gebruik van het hoofdwegennet teneinde de interferentie met het overige verkeer in de omgeving van de werf maximaal te beperken.

Er gaat veel natuur verloren door de herinrichting van de wegenis. Dit wordt gecompenseerd door een groenstructuur, o.m. bomenrijen en hellingen en bermen, die zorgt voor een landschappelijke versterking van de Kempense Noord-Zuid verbinding.

De hellingen en bermen worden maximaal zacht glooiend uitgevoerd en ingezaaid als bloemrijke graslanden. Zo is er aansluiting bij het omliggende landschap.

Op de carpoolparking wordt tussen de parkeerplaatsen voor personenwagens en de parkeerplaatsen voor vrachtwagens een groene ruimte ingericht. Tevens worden er bomenrijen voorzien.

De verschillende constructies (carpoolparking, fietsstalling, fietstunnels, fly-over, ...) worden afgewerkt met houten latwerk. Alle kunstwerken zijn op die manier in harmonie met elkaar. Tevens zijn ze inpasbaar in de omgeving gelet op het gebruik van natuurlijke materialen. Het houten latwerk zorgt immers voor een overgang tussen het kunstwerk en het landschap.

...

Uit het voorgaande blijkt dat de aanvraag ook ruimtelijk aanvaardbaar is.

...

Watertoets

...

Uit de bespreking van de adviezen van de VMM, NV De Scheepvaart en de dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen blijkt dat het ontwerp kan uitgevoerd worden zonder schadelijke effecten op het watersysteem, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Ook uit het MER blijkt duidelijk dat de aanvraag de watertoets doorstaat.

Conclusie

Het aangevraagde is in overeenstemming met de geldende planologische voorschriften en/of toepasbare afwijkingsbepalingen. Er is vanuit stedenbouwkundig oogpunt principieel geen bezwaar tegen de aanleg van de Kempense Noord-Zuid verbinding. Het project is aanvaardbaar gelet op de bovenstaande beoordeling.

Omwille van de bovenstaande argumentatie kan de vergunning afgegeven worden.

BIJGEVOLG WORDT OP 25 FEBRUARI 2011 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager voor de bovenvermelde werken, onder 17 welomschreven voorwaarden:

...

Dit is de bestreden beslissing.

Tegen dezelfde bestreden beslissing werden bij de Raad nog drie beroepen tot vernietiging ingeleid. Twee beroepen omvatten tevens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en zijn bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0774/SA/2/0731 en 1011/0779/SA/2/0735. De vorderingen tot schorsing werden eveneens op 4 oktober 2011 door de Raad verworpen wegens gebrek aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Het derde beroep, dat enkel strekt tot vernietiging van de bestreden beslissing, gekend onder het rolnummer 1112/0018/A/0011, heeft de Raad bij arrest van 6 maart 2012 onontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid.

Deze drie beroepen hebben betrekking op het deelproject Geel-Kasterlee.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er worden geen redenen aangevoerd om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

1.

Met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 heeft de Raad vastgesteld dat de verzoekende partijen als derde-belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kunnen beschouwd worden en over de nodige en vereiste procesbevoegdheid beschikken om als procespartijen de vordering in te leiden en het geding te voeren.

2.

In het voormelde arrest van 4 oktober 2011 heeft de Raad zijn beoordeling inzake de deelbaarheid van de bestreden stedenbouwkundige vergunning uitgesteld. De exceptie die naar aanleiding van de behandeling van de schorsingsvordering werd opgeworpen door de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij wordt nu ook onderschreven door de tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partijen.

Standpunt van de partijen

De verwerende partij geeft aan dat het belang van de verzoekende partijen beperkt is tot het deelproject Geel-West. Zij stelt dat de Kempense Noord-Zuidverbinding weliswaar één van de missing-links in het Vlaamse wegennet vormt, maar door de opsplitsing in drie deelprojecten wordt het mogelijk gemaakt deze projecten van elkaar te splitsen zonder de rest van de

vergunning nadelig te beïnvloeden. Zelfs in geval van vernietiging van het deelproject Geel-West, kunnen de andere projecten zonder enig probleem uitgevoerd worden. Zij voegt er tevens aan toe dat zonder het deelproject Geel-West de vergunningverlenende overheid voor de twee andere projecten tot eenzelfde beslissing zou zijn gekomen.

De eerste tot en met vijfde tussenkomende partijen onderschrijven dit standpunt.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen dat de exceptie van de verwerende partij en de voormelde tussenkomende partijen ongegrond is. Zij verdedigen het standpunt dat een stedenbouwkundige vergunning in principe één en ondeelbaar is en dat slechts bij wijze van uitzondering een vergunning kan worden opgedeeld.

Zij wijzen erop dat de bestreden beslissing tot doel heeft de Kempense Noord-Zuidverbinding te realiseren, en dat de projecten niet los van elkaar kunnen gerealiseerd worden zonder de algemene economie van het project aan te tasten. Deze algemene economie van de bestreden beslissing is er immers op gericht volgens de verzoekende partijen om de bestaande wegverbinding te verbeteren en een betere verkeersafwikkeling rondom de stad Geel te bekomen. Zij wijzen erop dat slechts bij de realisatie van zowel het deelproject Geel-West, als van het deelproject Geel-Kasterlee de verkeersafwikkeling rondom Geel zal verbeteren.

Volgens de verzoekende partijen zal de realisatie van één van de twee deelprojecten leiden tot een trechtereffect waarbij een zeer vlotte instroom van verkeer op de ring rond Geel wordt gerealiseerd, maar waarbij de uitstroom van dit verkeer vastloopt door een gebrek aan voldoende ontsluitingsmogelijkheden. De verzoekende partijen betwisten met andere woorden dat een gedeeltelijke vernietiging mogelijk zou zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen duiden in hun verzoekschrift, in het onderdeel over de 'feitelijke en procedurele voorgaanden' zelf aan dat hun percelen behoren tot het deelproject Geel-West. Zij ontlenen de hinder en nadelen ook enkel tengevolge van dit deelproject.

In het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 heeft de Raad trouwens vastgesteld dat de verzoekende partijen op voldoende aannemelijke wijze hun mogelijke hinder en nadelen hebben uiteengezet.

2.

Een stedenbouwkundige vergunning is in principe ondeelbaar, tenzij – bij wijze van uitzondering – de rechtsgevolgen van deze stedenbouwkundige vergunning kunnen gesplitst worden. Van splitsbaarheid is pas sprake indien een vergunning in feite bestaat uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen kunnen bestaan en uitgevoerd worden, maar die omwille van coherentie van het geheel in één grote stedenbouwkundige vergunning worden opgenomen.

De eerste tussenkomende partij verwijst onder meer naar de aanvraagdocumenten zoals de DMB (Design, Build and Maintain)-overeenkomst inzake de algemene aannemingsvoorwaarden waarin (op p. 6) duidelijk wordt gesteld dat:

“(b)

Het project “Realisatie van de Kempense noord zuid verbinding” bestaat uit twee van elkaar onafhankelijke Deelprojecten, te weten:

- *Deelproject 1 : Aanpassing van het complex 23 “Geel West” op de E313*
- *Deelproject 2 : Aanleg van een vlotte verbinding tussen Kasterlee en Geel”*

2.4 Project in deelprojecten

Het Project bestaat uit twee van elkaar onafhankelijke Deelprojecten, die worden beschreven in bijlage 7 (Outputspecificaties). Voor de Deelprojecten kan de Aannemer, desgevallend onafhankelijk van elkaar, beschikbaarheidscertificaten en voltooiingscertificaten ontvangen.”

De Raad stelt vast dat zowel de verwerende partij in de bestreden beslissing, als de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning een duidelijke opdeling maken in drie afzonderlijke deelprojecten. De opdeling van de aanvraag in drie deelprojecten wordt verder nog verduidelijkt in de uitgebreide nota die bij het aanvraagdossier is gevoegd. Daarin wordt duidelijk gesteld dat het om afzonderlijke projectzones gaat en wordt elk deelproject afzonderlijk behandeld en uitvoerig omschreven.

De Raad stelt dan ook vast dat de uit te voeren werken zich afspelen in twee grote projectzones, enerzijds in het deelproject Geel-West en anderzijds in het deelproject Geel-Kasterlee. Deze twee projectzones liggen op enkele kilometers afstand van elkaar en concentreren zich beide op een andere verkeersader die rondom de stad Geel ligt.

Het deelproject Geel-West wordt gerealiseerd ter hoogte van de E313, waarbij het afrittencomplex van de E313 en de aansluiting van de N19 tussen de afrit Geel-West en het woongebied Geel-Punt worden heraangelegd. Dit deelproject situeert zich ten zuidoosten van de stad Geel.

Het deelproject Geel-Kasterlee focust op een betere verbinding tussen Geel en Kasterlee door middel van de aanleg van de nieuwe weg N19g parallel aan de bestaande N19, waarbij de dorpskernen van Kasterlee en Geel in de toekomst ontlast zullen worden. Dit deelproject situeert zich ten noorden van de stad Geel.

Het deelproject Minder Hinder Kruispunten betreft het aanpassen van elf bestaande kruispunten om zo de hinder die de realisatie van de werken aan deelproject Geel-West en aan deelproject Geel-Kasterlee met zich meebrengen, te beperken. Hierbij gaat het om de herinrichting van reeds bestaande kruispunten.

3.

Los van het feit dat omwille van coherentie de deelprojecten in één grote aanvraag werden aangevraagd en de vergunning werd afgeleverd als één vergunning voor het grote geheel, oordeelt de Raad bij wijze van uitzondering dat de deelprojecten los van elkaar staan en als zelfstandige vergunningen bestaan en uitgevoerd worden.

Het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot vernietiging is dan ook beperkt tot het deelproject Geel-West.

Bij een eventuele vernietiging kan de vernietiging beperkt worden tot het deelproject Geel-West.

De exceptie is gegrond.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de aanduiding van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

De zesde, zevende en achtste tussenkomende partijen volharden in hun gelijklopende nota's, met betrekking tot de vordering tot vernietiging. Zij stellen dat de verzoekende partijen verkeerdelijk het Vlaamse Gewest hebben aangeduid als verwerende partij, waardoor het verzoekschrift onontvankelijk zou zijn.

Beoordeling door de Raad

De Raad heeft met het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 vastgesteld dat deze exceptie niet gegrond is. De Raad duidt immers zelf de verwerende partij aan en in het verzoekschrift werd voldoende duidelijk gemaakt dat de bestreden vergunning werd verleend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO. Er worden geen redenen aangevoerd om anders te oordelen. De exceptie is niet gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel stellen de verzoekende partijen dat het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan 'Op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel-West' (hierna: GRUP Geel-West), vastgesteld door de Vlaamse Regering op 24 april 2009 vernietigd is, waardoor de rehtens vereiste grondslag van de bestreden beslissing ontbreekt. De verzoekende partijen roepen ook de schending in van artikel 2.2.7, §9 VCRO, artikel 4.4.7, §1 VCRO en de motiveringsplicht. Daarnaast roepen zij, in toepassing van artikel 159 van de Grondwet (hierna: Gw), de onwettigheid in van het voorlopig vastgesteld GRUP (hierna: ontwerp GRUP) wegens schending van artikel 38, §1, 3° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de Organisatie van de Ruimtelijke Ordening (hierna: DRO) en van de materiële motiveringsplicht.

1.1

De verzoeken partijen stellen dat na de vernietiging van het GRUP Geel-West op 4 april 2011 door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de rechtsgrond waarop de bestreden beslissing is gesteund, verdwenen is. De vernietiging van het GRUP Geel-West heeft dan ook de nietigheid van de gehele bestreden beslissing tot gevolg. De verzoekende partijen betwisten dat een gedeeltelijke vernietiging mogelijk zou zijn.

1.2

Volgens de verzoekende partijen kan de nietigheid van het GRUP Geel-West ook niet hersteld worden, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld naar aanleiding van de weerlegging van de bezwaren, door toepassing te maken van artikel 4.4.7, §1 VCRO. Deze bepaling schrijft voor dat voor handelingen van algemeen belang mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, indien de verwerende partij kennis heeft genomen van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot een ontwerp GRUP.

De verzoekende partijen voeren hierbij aan dat het ontwerp GRUP vervallen is overeenkomstig artikel 2.2.7, §9 VCRO omdat, gelet op de vernietiging van het GRUP Geel-West, het GRUP niet

definitief is vastgesteld binnen de door artikel 2.2.7, §7 VCRO voorgeschreven termijn. Zij menen dat er immers moet geteld worden vanaf de datum van het oorspronkelijk gevoerd openbaar onderzoek.

Volgens de verzoekende partijen heeft de vernietiging van het GRUP Geel-West ook tot gevolg dat de vaststellingsprocedure van het GRUP 'ab initio' zal moeten hernomen worden, en dat er geenszins kan geremedieerd worden door een nieuwe beslissing te nemen op basis van het voorlopig vastgesteld GRUP van 18 juli 2008.

De verzoekende partijen wijzen erop dat aangezien het ontwerp GRUP ook vervallen is, er geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 4.4.7, §1 VCRO.

1.3

Daarnaast voeren de verzoekende partijen aan dat het ontwerp GRUP zelf ook aangetast is door nietigheid. Zij verwijzen hiervoor naar het arrest van de Raad van State van 4 april 2011 waarin zou worden gesteld dat de plannen van de bestaande toestand van het GRUP Geel-West geen correcte weergave van de feitelijke en juridische toestand bevatten overeenkomstig het toen geldende artikel 38 DRO. Volgens de verzoekende partijen voldoet ook het ontwerp GRUP niet aan de bepaling van artikel 38, §1, 3° DRO, waardoor de Raad het ontwerp GRUP ingevolge artikel 159 Gw buiten beschouwing moet laten.

2.

De verwerende partij antwoordt dat na kennisname van het arrest van 4 april 2011, waarbij het GRUP Geel-West werd vernietigd, de Vlaamse Regering de procedure hervat en hernomen heeft vanaf het punt waar de vastgestelde onregelmatigheden zich hebben voorgedaan. De verwerende partij stelt dat de Vlaamse regering op 6 mei 2011 de definitieve vaststelling van het GRUP Geel-West voor een tweede keer principieel heeft goedgekeurd. Zij stelt dat het ontwerp werd aangepast, rekening houdende met de overwegingen van het vernietigingsarrest van de Raad van State van 4 april 2011.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partijen uit artikel 2.2.7, §9 VCRO ten onrechte afleiden dat de definitieve vaststellingstermijn van het GRUP verstreken is en het vernietigingsarrest tot gevolg zal hebben dat de vaststellingsprocedure 'ab initio' zal dienen hernomen te worden.

De verwerende partij verwijst naar een arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak van 24 februari 2009 (nr. 190.762) om te benadrukken dat de procedure voor het opstellen van het GRUP Geel-West, na vernietiging door de Raad van State, kan hernomen worden vanaf het punt waar de onregelmatigheid zich heeft voorgedaan. Volgens de verwerende partij loopt de termijn, zoals voorzien in artikel 2.2.7, §7 VCRO, na een vernietigingsarrest opnieuw.

Rekening houdende met de gronden tot vernietiging stelt de verwerende partij dat de vaststellingsprocedure kon hernomen worden na het openbaar onderzoek en na het advies van de VLACORO.

Wat de schending van artikel 4.4.7, §1 VCRO betreft, overweegt de verwerende partij dat een dergelijke schending elke grondslag mist. De verwerende partij stelt dat het ontwerp GRUP werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op 6 augustus 2008, en dat dit ontwerp niet vervallen is. Zodoende is er dan ook steeds sprake geweest van een ontwerp GRUP, zodat toepassing kon worden gemaakt van artikel 4.4.7, §1 VCRO.

Wat de mogelijke toepassing van artikel 159 Gw met betrekking tot het ontwerp GRUP betreft, wijst de verwerende partij erop dat de inhoud van een ontwerp GRUP niet decretaal is bepaald

en dat dit een voorbereidende handeling in de vaststellingsprocedure is, die geen rechtsgevolgen met zich meebrengt. Daarnaast benadrukt de verwerende partij dat in het, bij besluit van de Vlaamse regering van 6 mei 2011, opnieuw vastgestelde GRUP Geel-West de plannen in overeenstemming werden gebracht met artikel 38, §1, 3° DRO en met het advies van de VLACORO. Ook de toelichtingsnota werd aangepast en aangevuld.

Volgens de verwerende partij zou de stelling van de verzoekende partijen erop neerkomen dat een ontwerp GRUP na openbaar onderzoek en advies van de VLACORO niet meer zou kunnen gewijzigd worden, wat echter in strijd is met de decretale bepalingen. Het ontwerp GRUP heeft slechts een voorbereidend karakter en veroorzaakt op zich geen rechtsgevolgen.

3.

3.1

De eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partijen hebben een gelijkluidende nota ingediend. Zij stellen, net zoals in de bestreden beslissing wordt overwogen, dat zelfs in geval van vernietiging van het GRUP, ook artikel 4.4.7, §1 VCRO een voldoende rechtsgrond biedt om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij overlopen alle voorwaarden van artikel 4.4.7, §1 VCRO en stellen dat 1) niet betwist wordt dat de aanvraag betrekking heeft op werken van algemeen belang; 2) de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp GRUP gekend waren door de gedelegeerd stedenbouwkundige ambtenaar; 3) het niet betwist wordt dat de handelingen van algemeen belang verenigbaar zijn met het ontwerp GRUP; 4) het nieuwe plan de bestaande stedenbouwkundige voorschriften opheft; en 5) dat er geen strijdigheid is van het ontwerpplan met hogere plannen of andere normen.

Wat de toepassing van artikel 159 Gw betreft, stellen de eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partijen dat het ontwerp GRUP niet in strijd is met artikel 38, §1, 3° DRO. Volgens deze tussenkomende partijen heeft de Raad van State, in haar arrest van 4 april 2011, trouwens niet geoordeeld dat het GRUP Geel-West in strijd was met artikel 38, §1, 3° DRO; doch heeft de Raad van State het vaststellingsbesluit van het GRUP Geel-West vernietigd omdat bepaalde bezwaren van de eerste verzoekende partij niet afdoende werden weerlegd. De onwettigheid deed zich trouwens alleen voor op het niveau van het definitieve vastgestelde GRUP Geel-West, niet op niveau van het ontwerp GRUP.

Wat de schending van artikel 2.2.7, §7 en §9 VCRO betreft, stellen de eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partijen dat de Vlaamse regering, na het vernietigingsarrest van de Raad van State, over een geheel nieuwe termijn beschikt om een nieuw besluit tot definitieve vaststelling te nemen. Aangezien op 6 mei 2011 reeds principieel werd beslist om het nieuwe GRUP vast te stellen is de termijn van artikel 2.2.7, §7 VCRO niet verlopen en is het ontwerp GRUP dan ook niet vervallen overeenkomstig artikel 2.2.7, §9 VCRO.

3.2

De zesde, zevende en achtste tussenkomende partijen hebben ook een gelijkluidende nota met betrekking tot de vernietigingsprocedure ingediend. Ook zij zijn van oordeel dat de vervaltermijn, voorzien in artikel 2.2.7, §7 VCRO, een nieuwe termijn is die begint te lopen vanaf de vernietiging. De vaststellingsprocedure kan hernomen worden op het punt waar de vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, de procedure wordt dus geacht nog lopende te zijn na vernietiging van het GRUP Geel-West door de Raad van State.

Deze tussenkomende partijen stellen eveneens dat de bestreden beslissing wel degelijk beroep kon doen op artikel 4.4.7, §1 VCRO als rechtsgrond, aangezien aan alle gestelde voorwaarden van dat artikel is voldaan.

Daarnaast stellen de zesde, zevende en achtste tussenkomende partijen dat de inhoud van het voorlopig vastgestelde ontwerp GRUP niet decretaal is vastgelegd en dat dit ontwerp GRUP niet is aangetast door enig gebrek, zodat artikel 159 Gw geen toepassing kan vinden.

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing gebaseerd is op twee rechtsgronden, enerzijds op het vernietigde GRUP Geel-West en anderzijds op artikel 4.4.7, §1 VCRO, dat zich baseert op het ontwerp van GRUP. Zij betwisten dat de mogelijkheid bestaat om een vergunning te baseren op twee rechtsgronden. Zij volharden ook in het gegeven dat geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 4.4.7, §1 VCRO aangezien het ontwerp GRUP vervallen zou zijn.

De verzoekende partijen verduidelijken dat zij ook een beroep tot vernietiging hebben ingesteld bij de Raad van State tegen het nieuwe definitieve vaststellingsbesluit van de Vlaamse Regering van het GRUP Geel-West van 24 juni 2011. Zij hernemen hun redenering die zij hebben uiteengezet voor de Raad van State en betogen dat een hervatting van de vaststellingsprocedure niet mogelijk was, enkel een herneming ‘*ab initio*’.

De verzoekende partijen betogen verder dat artikel 2.2.2, §1 VCRO de criteria bepaalt waaraan een ruimtelijk uitvoeringsplan dient te voldoen, zoals het bevatten van een weergave van de feitelijke en juridische toestand, en dat deze bepaling evenzeer geldt voor het ontwerp GRUP.

Wanneer de eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partijen stellen dat de Raad van State het GRUP Geel-West niet heeft vernietigd wegens een strijdigheid met artikel 38, §1, 3° DRO antwoorden de verzoekende partijen:

“ ...

De vaststelling van enkele tussenkomende partijen dat de Raad van State de schending van artikel 38 DRO niet expliciet heeft weerhouden in het arrest, maar enkel een schending van de motiveringsplicht nu de bestreden beslissing niet inging op het bezwaar dienaangaande opgeworpen door verzoekende partijen, houdt niet in dat er geen schending van artikel 38 DRO voorlag.

...

Het voorlopig vastgesteld ontwerp van GRUP is dan ook net als het definitief vastgesteld GRUP Geel-West dd. 24 mei 2009 onwettig en dient op basis van artikel 159 G.W. buiten toepassing te worden gelaten.

Bijgevolg is geen rechtsgrond meer aanwezig voor toepassing van artikel 4.4.7 §1 VCRO.

...”

Tot slot stellen de verzoekende partijen dat de materiële motiveringsplicht geschonden is omdat zij in het bezwaar, dat zij naar aanleiding van het openbaar onderzoek aangaande de bestreden beslissing hebben ingediend, de onwettigheid van het GRUP Geel-West hadden opgeworpen en er in de bestreden beslissing louter gesteld wordt dat:

“ ...

Zelfs al zou de Raad van State het definitief vaststellingsbesluit met betrekking tot het GRUP vernietigen, dan nog betekent dit niet dat het voorlopige vaststellingsbesluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 door onwettigheid is aangetast.

...”

Deze weerlegging is volgens de verzoekende partijen foutief aangezien het vernietigingsarrest van de Raad van State tot gevolg heeft dat de vaststellingsprocedure voor het GRUP Geel-West ‘*ab initio*’ zal dienen hernomen te worden.

Beoordeling door de Raad

1.

In de bestreden beslissing zijn volgende overwegingen opgenomen met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften van de bestemming:

“ ...

Beoordeling van de aanvraag

Deelproject Geel-West

Bij het deelproject Geel-West zijn de bestemmingen van het gewestplan en het BPA 'Moleneinde-Kapel-Houdt' bijna volledig vervangen door deze van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West'. Enkel de nieuwe verbinding van Edelbeton naar Hezeschrans is gelegen binnen de gewestplanbestemming agrarisch gebied.

De stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP bepalen:

Artikel 1. Gebied voor wegeninfrastructuur

[...]

Dit gebied behoort tot de bestemmingscategorie 'lijninfrastructuur'.

Artikel 2. Gebied voor waterweginfrastructuur

[...]

Artikel 3. Gebied voor ongelijkvloerse verkeers- en vervoersinfrastructuur

[...]

Dit gebied behoort tot de bestemmingscategorie 'lijninfrastructuur'.

Artikel 4. Gebied voor overstap

[...]

Dit gebied behoort tot de bestemmingscategorie 'gemeenschapsvoorzieningen en nutsvoorzieningen'

Artikel 5. Gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen

[...]

Artikel 6. Enkelvoudige leiding

[...]

Het aanleggen van de wegenis, kunstwerken en bijhorende infrastructuur is volledig in overeenstemming met deze stedenbouwkundige voorschriften.

Het bedrijf Edelbeton krijgt een nieuwe ontsluiting via Hezeschrans door het agrarisch gebied naar de N19.

[...]

De voorziening aansluiting is niet in overeenstemming met de bestemming agrarisch gebied. Artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zoals later gewijzigd, stelt echter: "Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied".

De aanvraag voldoet aan deze voorwaarden. Het aanleggen van een wegenis betreft een voorziening van openbaar nut. Het project kadert in een verbetering van de verkeersveiligheid en verkeerleefbaarheid. [...]

...”

Er kan dan ook niet betwist worden dat de rechtsgrond voor de bestreden beslissing, wat het deelproject Geel-West betreft, hoofdzakelijk het GRUP “Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West” betreft. Enkel de ontsluiting van een bedrijf ‘Edelbeton’ loopt doorheen percelen die niet binnen de afbakeningsgrens van het GRUP vallen, waardoor de bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied voor die ontsluiting van toepassing zijn. De verwerende partij maakt voor die ontsluiting gebruik van artikel 20 van het Inrichtingsbesluit.

Het GRUP “Op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel - West”, dat definitief werd vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 24 april 2009, werd met een arrest van 4 april 2011 met nummer 212.394 vernietigd door de Raad van State. Deze vernietiging houdt in dat het GRUP retroactief uit het rechtsverkeer werd genomen en dit met gezag van gewijsde *erga omnes*.

Met de verwerende en de tussenkomenende partijen kan aangenomen worden, en dit in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, dat na het vernietigingsarrest van de Raad van State, de vaststellingsprocedure niet *ab initio* moet hernomen worden, maar slechts vanaf het punt waar de vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan. Eveneens kan worden aangenomen dat na een vernietiging van een beslissing die aan een bepaalde termijn was gebonden, het bestuursorgaan in beginsel opnieuw over de volle termijn beschikt om een nieuwe beslissing te nemen.

Uit het verder verloop van de vaststellingsprocedure blijkt dat de Vlaamse regering op 6 mei 2011 principieel heeft beslist tot definitieve vaststelling van het GRUP hetgeen ze vervolgens ook formeel heeft gedaan met een besluit van 24 juni 2011 houdende de definitieve vaststelling van het nieuwe GRUP “Op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel – West”.

Uit de wederantwoordnota blijkt dat de verzoekende partijen tegen dit nieuwe GRUP op 16 september 2011 een vernietigingsberoep hebben ingesteld bij de Raad van State. Op grond van zijn inquisitoriale bevoegdheid stelt de Raad vast dat de Raad van State met een arrest van 3 december 2013 met nummer 225.678 dit beroep verworpen heeft.

2.

Het gebrek aan de wettelijk vereiste rechtsgrond is een onwettigheid die de openbare orde aanbelangt, en moet door de Raad desnoods ambtshalve wordt gesanctioneerd.

Door de vernietiging van dit GRUP is een determinerende rechtsgrond van de bestreden beslissing evenwel vervallen.

3.

In de bestreden beslissing wordt echter geanticipeerd op een mogelijke vernietiging van het GRUP en wordt een tweede rechtsgrond vooropgesteld.

In de bestreden beslissing wordt, naar aanleiding van de beantwoording van het bezwaar dat de verzoekende partijen hadden ingediend tijdens het openbaar onderzoek, het volgende overwogen:

“... ”

Het GRUP heeft de voorgeschreven procedures doorlopen en wordt dan ook beschouwd als zijnde een wettig GRUP. Het feit dat er een procedure lopende is bij de Raad van State tot vernietiging krijgt pas gevolgen vanaf het ogenblik dat het arrest inderdaad voorziet in de vernietiging. Het instellen van de procedure werkt niet schorsend, dus

momenteel is het GRUP van kracht. Anderzijds biedt artikel 4.4.7, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voldoende vergunningsgrond. Zelfs al zou de Raad van State het definitief vaststellingsbesluit met betrekking tot het RUP vernietigen, dan nog betekent dit niet dat het voorlopige vaststellingsbesluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 door onwettigheid is aangetast.

Het bezwaar is ongegrond.

...

De verwerende partij verwijst hier naar de in artikel 4.4.7, §1 VCRO geboden mogelijkheid tot 'positieve anticipatie' op de bestemmingsvoorschriften op grond van een ontwerp GRUP.

Artikel 4.4.7, §1 VCRO, zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing, stelt:

“ ...

In een vergunning voor handelingen van algemeen belang mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, zodra de Vlaamse Regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot een ontwerp van nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg waarmee de handelingen van algemeen belang verenigbaar zijn, voor zover:

1° het nieuwe plan de bestaande stedenbouwkundige voorschriften vervangt of van rechtswege opheft;

2° de Vlaamse Regering, het departement, het agentschap of de deputatie geen strijdigheid vaststelt van het ontwerpplan met hogere plannen of andere normen.

...”

3.1

De verzoekende partijen gaan ervan uit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing van 25 februari 2011 de (eventuele) nietigheid van het GRUP niet kan herstellen door te verwijzen naar een tweede rechtsgrond, zijnde het oorspronkelijke ontwerp GRUP van 18 juli 2008, waarbij op grond van artikel 4.4.7, §1 VCRO kan afgeweken worden van de bestaande voorschriften voor het uitvoeren van handelingen van algemeen belang.

3.2

Waar de verzoekende partijen in eerste instantie verwijzen naar het feit dat na een vernietigingsarrest de vaststellingsprocedure *ab initio* moet hernomen worden en er dus geen rechtsherstel kan gebeuren door een nieuwe beslissing te nemen op basis van het ontwerp GRUP van 18 juli 2008, kan, onder verwijzing naar het gestelde onder randnummer 1, het volgende nog gesteld worden. Kenmerkend aan de sanctie van de vernietiging is dat de vernietigde bestuurshandeling geacht wordt nooit te hebben bestaan en *ex tunc* uit de rechtsorde wordt genomen. Dit houdt echter niet automatisch in dat *in casu* de vaststellingsprocedure voor het gewestelijk uitvoeringsplan *ab initio* moet worden overgedaan. Met de verwerende partij kan dan ook worden aangenomen dat het rechtsherstel vereist dat de vaststellingsprocedure wordt hernomen vanaf het punt waar de vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan.

De Raad stelt ter zake vast dat het GRUP door de Raad van State werd vernietigd omdat de plannen van de feitelijke bestaande toestand geen weergave bevatten van de westelijke uitbreiding van het bedrijfsgebouw van de verzoekende partij met een nieuwe industriehal en omdat het bezwaar van de verzoekende partij omtrent een alternatieve aantakking van de voorziene ontsluitingsweg niet afdoende werd beantwoord.

De Vlaamse regering heeft dit rechtsherstel ook gedaan, daar waar zij op 6 mei 2011 een principiële beslissing tot definitieve vaststelling heeft genomen en dus opnieuw het ontwerp GRUP heeft goedgekeurd (met de aangebrachte wijzigingen) en voor advies aan de Raad van State heeft overgemaakt.

De verwerende partij heeft met haar antwoordnota verwezen naar de principiële beslissing van de Vlaamse regering van 6 mei 2011 en onder meer de eerste tussenkomenende partij deelt het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 2011 mee houdende de definitieve vaststelling van het GRUP “Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West”, alsook het nieuwe grafische plan, het nieuwe plan van de bestaande toestand en de aangepaste toelichtende nota.

Uit deze stukken blijkt dat het plan van de bestaande toestand en het grafisch plan werd aangepast zodat de westelijke uitbreiding van het bedrijfsgebouw van de eerste verzoekende partij wordt weergegeven en wordt de strook “gebied voor wegeninfrastructuur” ingekrompen zodat er geen overlapping meer is met de westelijke zijde van het terrein van de verzoekende partijen. In de toelichtingsnota wordt uitgebreid ingegaan op de bezwaren van de verzoekende partijen.

Uit het voorgaande blijkt dat met de hernomen vaststellingsprocedure de Vlaamse regering de wijzigingen aan het oorspronkelijke GRUP, op basis van gewijzigde plannen en van een aangepaste toelichtingsnota, principieel heeft goedgekeurd op 6 mei 2011 en formeel bij besluit op 24 juni 2011 het nieuwe GRUP heeft vastgesteld.

3.3

In tweede instantie houden de verzoekende partijen voor dat het initiële ontwerp GRUP van 18 juli 2008 vervallen is omdat de vervalttermijn van artikel 2.2.7, §7 VCRO inmiddels verstreken is zodat het ontwerp, op grond van artikel 2.2.7, §9 VCRO vervallen is, en dit gelet op de datum van het gevoerde openbaar onderzoek in augustus 2008.

Artikel 2.2.7, §7 en §9 VCRO, zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“ ...

§7. De Vlaamse Regering stelt binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, tweehonderdtien dagen in geval van verlenging van de termijn, vermeld in §5, het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vast.

Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide gewestelijke diensten en overheden, of het advies van de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening.

De definitieve vaststelling van het plan kan echter geen betrekking hebben op delen van het grondgebied die niet opgenomen zijn in het voorlopig vastgestelde plan.

Op gemotiveerd verzoek van het departement beslist de Vlaamse Regering over de verlenging met zestig dagen van de termijn waarbinnen het plan moet worden vastgesteld.

...

§9. Indien het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet definitief wordt vastgesteld binnen de termijn, vermeld in §7, vervalt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Als een advies van de Raad van State nodig is, wordt deze termijn geschorst gedurende de volledige duur van de behandeling van de adviesaanvraag door de afdeling Wetgeving van de Raad van State, met een maximum van dertig dagen.
..."

Zoals reeds gesteld onder randnummer 1 moet worden aangenomen dat na een vernietiging van een beslissing die aan een bepaalde termijn was gebonden, het bestuursorgaan in beginsel opnieuw over de volle termijn beschikt om een nieuwe beslissing te nemen.

Uit het hierboven gestelde onder randnummer 3.2 blijkt dat de Vlaamse regering binnen de door artikel 2.2.7, §7 gestelde termijn het nieuwe GRUP heeft vastgesteld.

Dit onderdeel van de redenering van de verzoekende partijen kan niet weerhouden worden.

De Raad stelt bovendien vast dat de Raad van State in zijn arrest van 3 december 2013 (nr. 225.678) tot hetzelfde besluit is gekomen.

3.4

Voortbouwend op het uitgangspunt dat het initiële ontwerp GRUP van 18 juli 2008 vervallen was, menen de verzoekende partijen dat dan ook geen toepassing kon gemaakt worden van artikel 4.4.7, §1 VCRO dat de mogelijkheid voorziet om af te wijken van de stedenbouwkundige voorschriften van een ontwerp GRUP voor het uitvoeren van handelingen van algemeen belang.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat het uitgangspunt van de verzoekende partijen dat het initiële ontwerp GRUP van 18 juli 2008 reeds vervallen was door het verstrijken van de termijn van artikel 2.2.7, §7 VCRO, niet kan weerhouden worden.

3.5

Los van de vraag of de verwerende partij ten tijde van de bestreden beslissing 'anticipatief' beroep kon doen op een tweede rechtsgrond, met name het oorspronkelijk ontwerp GRUP van 18 juli 2008, en los van de vraag of de verwerende partij hierbij voldoet aan alle voorwaarden van artikel 4.4.7, §1 VCRO en voldoende motiveert of de gevraagde handelingen als handelingen van algemeen belang kunnen beschouwd worden en of er voldaan is aan de voorwaarden van voormeld artikel, dient het volgende te worden vastgesteld.

Na het arrest van de Raad van State van 4 april 2011 waarbij het GRUP "Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West" werd vernietigd, werd in het kader van het te nemen rechtsherstel door de Vlaamse regering op 6 mei 2011 principieel beslist tot definitieve vaststelling, hetgeen ze vervolgens ook formeel deed met een besluit van 24 juni 2011 houdende definitieve vaststelling van het nieuwe GRUP.

Onder meer de eerste tussenkomenende partij heeft het formele vaststellingsbesluit van 24 juni 2011 bijgebracht, als ook de toelichtende nota, de stedenbouwkundige voorschriften en de gewijzigde kaartbladen. Deze stukken werden met andere woorden in de debatten gebracht en de partijen konden deze op de zitting van 14 februari 2012 in hun pleidooien betrekken, wat ze ook gedaan hebben.

Uit de meegedeelde stukken, en meer bepaald uit het vaststellingsbesluit van 24 juni 2011, blijkt dat het oorspronkelijke referentie ontwerpplan 16 DA O 020607 00 (dat geleid heeft tot het uiteindelijke uitvoeringsplan in het definitieve (maar vernietigde) GRUP) in de hernemingsprocedure, wijzingen heeft ondergaan: het plan van de feitelijke bestaande toestand

en het grafisch plan werd aangepast aan de bestaande situatie van de verzoekende partijen en het tracé van de weginfrastructuur werd aangepast.

Het grafisch plan maakte deel uit van het voorlopig vastgestelde ontwerp GRUP. In het Belgisch staatsblad van 21 augustus 2008 werd bij uittreksel dit ontwerp GRUP gepubliceerd, stellende dat het bij besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2008 werd vastgesteld en dat de normatieve delen van dit GRUP als bijlage I en II bevatten: 1) het grafisch plan en 2) de stedenbouwkundige voorschriften.

De Raad stelt vast dat na de vernietiging door de Raad van State, om tegemoet te komen aan de vernietigingsgronden, niet enkel het grafisch plan werd gewijzigd, maar dat ook de stedenbouwkundige voorschriften opnieuw werden toegevoegd. In de gewijzigde toelichtende nota wordt tevens uitdrukkelijk op de gewijzigde feitelijke toestand van de verzoekende partij ingegaan, en wordt het oorspronkelijk referentie-ontwerp voor de weginfrastructuur opgenomen met de melding *“is reeds achterhaald in die zin dat de juiste weergave van de bestaande toestand is terug te vinden op het plan bestaande toestand (kaart 1) en de juiste weergave van het tracé op het grafisch plan”*.

3.6

Uit het voorgaande volgt noodzakelijk, en anders dan de verwerende en tussenkomende partijen willen doen aannemen, dat het oorspronkelijke ontwerp GRUP van 18 juli 2008 geen rechtsgrond kan vormen, zelfs niet in ondergeschikte orde, voor de bestreden beslissing. Is het inderdaad correct dat het oorspronkelijke ontwerp GRUP van 18 juli 2008 niet uitdrukkelijk werd vernietigd door de Raad van State met het arrest van 4 april 2011 (nr. 212.394), en is het inderdaad correct dat de herneming van de vaststellingsprocedure na voormeld vernietigingsarrest gebeurde na het openbaar onderzoek en dus na het ontwerp GRUP van 18 juli 2008, toch kan niet aangenomen worden dat dit ontwerp GRUP zich in het rechtsverkeer is blijven handhaven.

Uit het onder randnummer 3.5 weergegeven hersteltraject na het vernietigingsarrest blijkt immers dat het oorspronkelijke ontwerp GRUP fundamenteel werd gewijzigd om tegemoet te komen aan de vernietigingsgrond die de Raad van State in zijn arrest van 4 april 2011 had vastgesteld. Zo werd het plan bestaande toestand en het grafisch plan aangepast, de toelichtende nota, het referentie-ontwerp en de inrichtingsschets. Dit alles wordt duidelijk verwoord en uiteengezet in het vaststellingsbesluit van 24 juni 2011.

Er kan dan ook in alle redelijkheid niet meer betwist worden dat de bestreden beslissing van 25 februari 2011 nog enige steun of rechtsgrond kan vinden in een ontwerp van GRUP dat niet meer in oorspronkelijke vorm bestaat.

De ganse ontwerpprocedure van een ruimtelijk uitvoeringsplan bestaat er immers in dat de Vlaamse regering, na vaststelling van een ontwerpplan, en na het doorlopen van het openbaar onderzoek en het bekomen van de nodige adviezen, het ontwerpplan kan aanpassen indien nodig. Aan deze regeling wordt geen afbreuk gedaan door het vernietigingsarrest nu juist uit de vernietigingsgronden blijkt dat een aantal bezwaren (die onder meer betrekking hadden op de juiste weergave van de feitelijke toestand van de verzoekende partijen, en het niet afdoend beantwoorden van een bezwaar inzake een gevraagde alternatieve aantakking) in het oorspronkelijk vaststellingsbesluit van 24 april 2009 niet afdoende werden beantwoord of verwerkt. Na het vernietigingsarrest herneemt de Vlaamse regering dus de mogelijkheid om op grond van artikel 2.2.7, §7 VCRO wijzigingen aan te brengen aan het ontwerp GRUP, wat de Vlaamse regering inderdaad gedaan heeft door op 6 mei 2011 eerst principieel te beslissen over het nieuw GRUP “Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West” en nadien formeel bij besluit van 24 juni 2011.

3.7

Ten overvloede wijst de Raad erop dat de toepassing van artikel 4.4.7, §1 VCRO, of de zogenaamde positieve anticipatie voor handelingen van algemeen belang, restrictief moet worden toegepast. Het zijn immers 'afwijkingsbepalingen' die behoren tot Hoofdstuk IV van de VCRO 'afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften' en dus afwijkingen inhouden op voorschriften met verordenende kracht en in die zin beperkend moeten worden uitgelegd. Een vergunningverlenend bestuursorgaan die van de techniek van de positieve anticipatie toepassing wenst te maken, erop anticiperend dat het bestaande GRUP wellicht door de Raad van State zal vernietigd worden, zal zich bewust moeten zijn van de mogelijke risico's.

De mogelijkheid om voor handelingen van algemeen belang op grond van een ontwerp GRUP reeds af te wijken van de op dat ogenblik geldende voorschriften en voorziene trajecten voor die handelingen, gaat terug op het oorspronkelijke artikel 103 DRO.

In de memorie van toelichting werd bij dit artikel het volgende gesteld (M.v.T., *Parl. St.*, VI. Parl., 1998-99, nr. 1332/1, 57):

“ ...

De doelstelling is erin gelegen om bepaalde werken, nl. van algemeen belang, sneller te kunnen uitvoeren, door de vergunningsprocedure te vervroegen, waarbij de vergunning verleend kan worden op basis van het voorlopig vastgestelde gewestelijk uitvoeringsplan van zodra de bevoegde ambtenaar de resultaten van het openbaar onderzoek heeft kunnen beoordelen.

De ambtenaar dient inderdaad in de mogelijkheid te zijn om nog een evaluatie in te bouwen: indien er naar aanleiding van het openbaar onderzoek dermate zwaarwegende bezwaren werden geuit dat de definitieve vaststelling van het uitvoeringsplan redelijkerwijze niet meer waarschijnlijk lijkt, moet dit redelijkerwijze nopen tot het weigeren van de vergunning. Ook kunnen adviezen die verstrekt werden naar aanleiding van het openbaar onderzoek, de basis zijn voor het opleggen van vergunningsvoorwaarden of inwinnen van verdere adviezen.

... ”

Dit houdt in dat de vergunningverlenende overheid bij het aanwenden van artikel 4.4.7, §1 VCRO een uiterste voorzichtigheid en zorgvuldigheid in acht dient te nemen. De Raad oordeelt dat dit niet het geval lijkt wanneer deze overheid, anticiperend op een vernietiging van het GRUP, toch nog gebruik maakt van de positieve anticipatie, en afwijkingen toestaat voor de gevraagde handelingen op basis van het ontwerp GRUP, terwijl zij op dat ogenblik helemaal niet zeker is of het ontwerp GRUP in de rechtsorde zal blijven bestaan en met andere woorden of het ontwerp GRUP naar aanleiding van de ingediende bezwaren en verstrekte adviezen de vernietigingsprocedure zonder kleerscheuren zal overleven en zal bevestigd worden in het nieuw vast te stellen definitieve GRUP.

De ratio legis van artikel 4.4.7, §1 VCRO verzet er zich tegen dat dit artikel wordt aangewend als mogelijk vangnet om eventuele onwettigheden aan het definitieve GRUP op te vangen.

3.8

Voorgaande vaststellingen verantwoorden de vernietiging van de bestreden beslissing. Aangezien de Raad onder deel V.B het belang van de verzoekende partijen beperkt heeft tot het deelproject Geel-West, dient de vernietiging ook beperkt te worden tot het deelproject Geel-West.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3.9

De verzoekende partijen voeren tot slot en in ondergeschikte orde nog aan dat ook het ontwerp GRUP is aangetast door nietigheid. Onder verwijzing naar het vernietigingsarrest van 4 april 2011 voeren zij aan dat de Raad van State ter hoogte van het tweede middel heeft vastgesteld dat de plannen van de bestaande toestand geen weergave bevatten van de westelijke uitbreiding van het bedrijfsgebouw van de verzoekende partijen met de nieuwe industriehal. Zij menen dat ook het ontwerpplan strijdig was met het toenmalig artikel 38, §1 DRO dat bepaalt dat een ruimtelijk uitvoeringsplan een weergave van de feitelijke en juridische toestand moet bevatten.

In die zin menen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing niet kan steunen op een ontwerp GRUP dat steunt op een foutieve weergave van de bestaande toestand. Zij menen dat dit ontwerp GRUP op grond van artikel 159 Gw buiten toepassing moet gelaten worden.

Gelet op het hierboven gestelde kan dit middelonderdeel niet tot een ruimere vernietiging leiden.

4.

Het tweede middel, waarin de verzoekende partijen de schending van de bestemmingsvoorschriften van het van toepassing zijnde gewestplan inroepen, wordt door de Raad evenmin onderzocht.

Gelet op de gegrondverklaring van het eerste middel zal de verwerende partij de aanvraag opnieuw moeten toetsen aan de voorschriften van het inmiddels opnieuw vastgestelde GRUP.

Het tweede middel kan op dit ogenblik dan ook niet tot een ruimere vernietiging leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De verzoeken tot tussenkomst van de nv [REDACTED], het college van burgemeester en schepenen van de stad GEEL, de stad GEEL, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KASTERLEE en de gemeente KASTERLEE, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente WESTERLO en de gemeente WESTERLO en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente OLEN, zijn ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk voor zover het dat onderdeel van de bestreden beslissing betreft dat betrekking heeft op het deelproject 'Geel-West'.
3. De Raad vernietigt het gedeelte van de beslissing van de verwerende partij van 25 februari 2011, waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van de Kempense Noord-Zuidverbinding voor zover het het deelproject 'Geel-West' betreft.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen en dit binnen een vervalt termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS